

צילום חברתי - תיעודי

מקורות הצילום החברתי

לקראת סוף המאה ה-19, שהתפתחה יכולתו של הצילום לתעד

דמויות בתנועה, החל להתפתח הצילום החברתי:

צילום המתעד קבוצות חברתיות שונות במטרה להשפיע ולהוביל לשינויים חברתיים.

ג'ייקוב ריס צילם את

שכונות העוני בניו-יורק

במטרה לחשוף אותן לעיני

המעמד הבינוני והגבוה.

סדרת צילומים זו, שצולמה

בסוף המאה ה-19 נתפסת

כתחילת הצילום

הדוקומנטרי הביקורתי.

בשנות השלושים של המאה

עשרים צילם **לואיס היין**

עבור הועידה להעסקת

ילדים כדי לקדם שינוי בנושא

זה בארצות הברית. היין

נחשב למייסד הגישה

ההומניטרית בצילום. צילומיו

עוררו תגובות נסערות והיו

לאחד מהגורמים המשפיעים

לכינון חוק העסקת ילדים

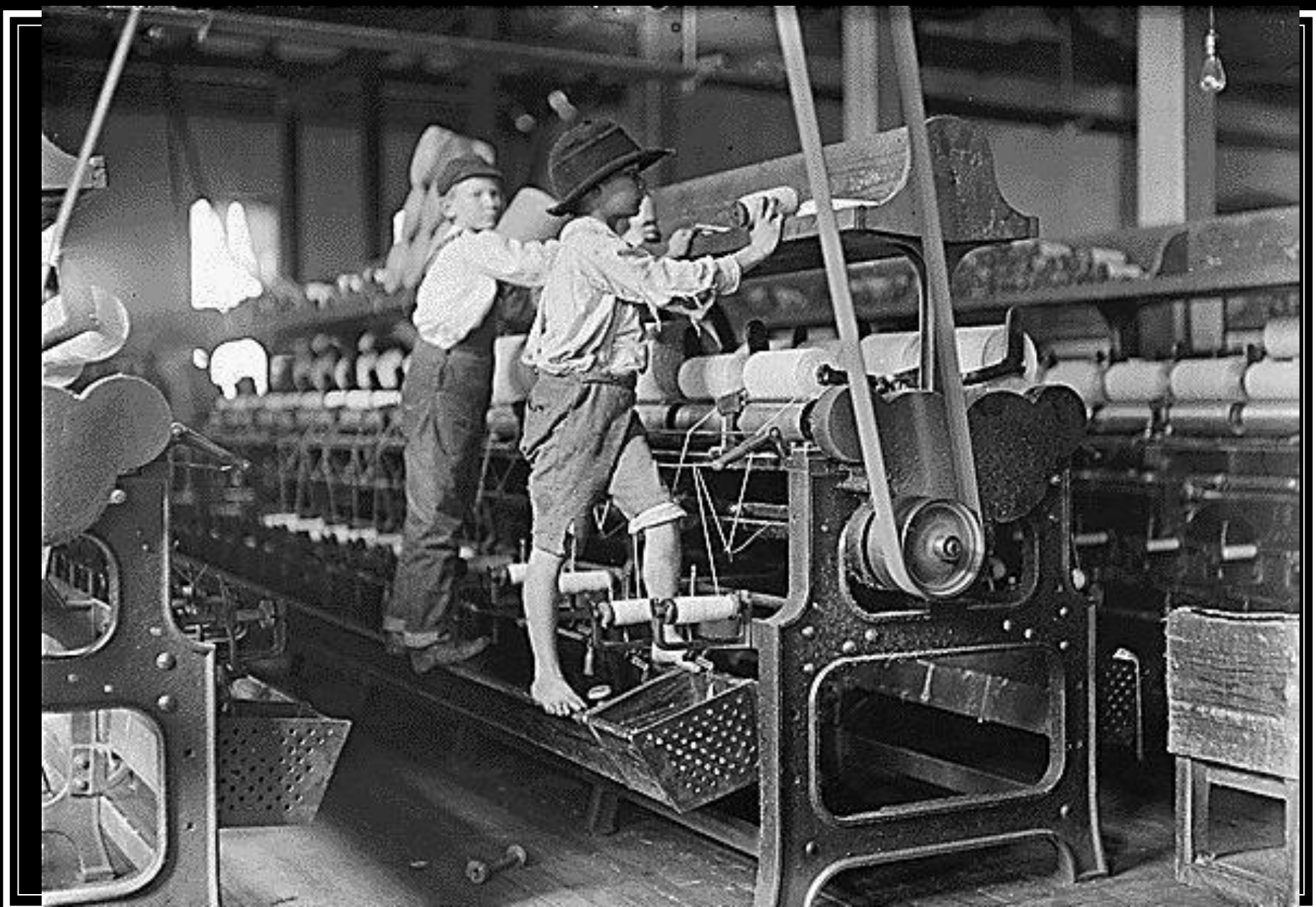
בארצות הברית.

Lewis Hine - Empire State Building

דורותיאה יאנג

בשנות ה-30 בארצות הברית, לאחר המשבר הכלכלי בשנות ה-30, פעלה קבוצת צלמים דוקומנטריים עבור ה"מינהל לביטחון חקלאי", שפעל למען יישובם מחדש של חקלאים מנושלים או פושטי רגל (הקבוצה זכתה לכינוי F.S.A). דורותיאה לאנג הייתה מבין הצלמות שהמנהל העסיק. התמונות היו בעולות עוצמה והופיעו בכתבות מצולמות, בתערוכות ובספרים.

צמיחת העיתונים המצולמים בשנות ה-30 - סיפקה במה לצילום החברתי.

עיתון "לייף" היה לבמה עבור צלמים העוסקים בנושאים חברתיים כמו

יוג'ין סמיט, רוברט קפא, קרטייה ברסון, ועוד רבים אחרים שיצאו

לצלם את פני החברה בעולם מתוך עמדה ביקורתית.

Eugene smith

כורי פחם

הצילום הביקורתי נגד מלחמות החל במלחמת העולם השנייה והגיע לשיאו בשנות השישים והשבעים. המחאה האנטי מלחמתית היתה מלווה בהצהרת כוונות של צלמים כמו זו של **יוג'ין סמית**:
"אני רוצה להשתמש בצילומים בכדי להוציא כתב אישום כנגד המלחמה"

סמית 1944 "מרינס ביפן"

יוג'ין סמיט 1972 –
נזקי פצצת האטום ביפן

בשנת 1955 אצר שטיימן בניו יורק תערוכה שנקראה "משפחת האדם"

בה הציגו 503 צילומים מ 68 מדינות את הצד החברתי של האדם –

מינקות ועד זקנה ומוות תוך תיאור אהבה, מלחמה, שמחה ועצב.

התמונה

האחרונה בספר

היא של יוג'ין

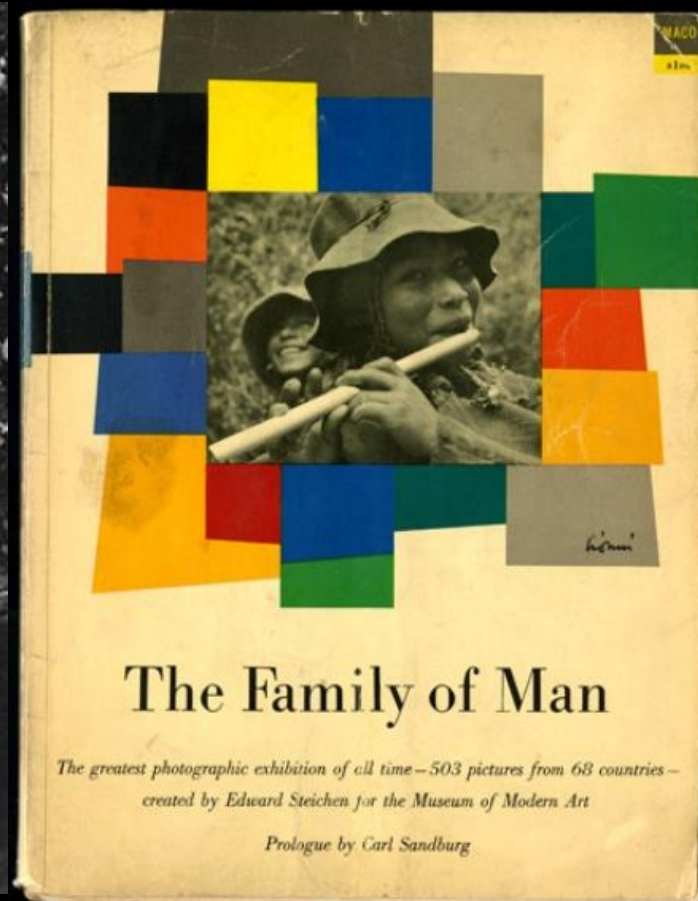
סמיט, מ 1946,

המסמלת את

התקווה אחרי

המלחמה זכתה

בפרסים רבים.

רוברט קפא סקר בעין ביקורתית את מלחמות העולם. הוא תיעד גם

את השנים הראשונות של מדינת ישראל. הוא נהרג כשיצא לצלם

במלחמת אינדונזיה ב- 1954

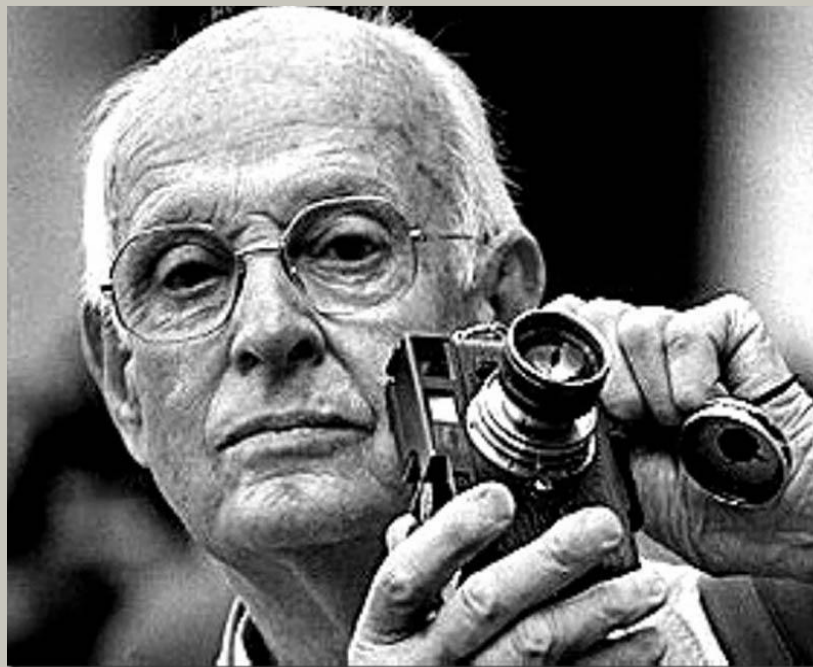

רוברט קפא- "נפילת החייל" 1936 מלחמת האזרחים ספרד

אחד הצלמים הנודעים בתחום הצילום החברתי הוא הנרי קרטייה
ברסון. ברסון נחשב לאבי הצילום הפוטוג'ורנאליסטי, צילומי הרחוב
והדיווח החברתי. סגנון צילומי השפיע על צלמים רבים.

ברסון תבע את המושג "הרגע המכריע". ברסון טען ש"אין דבר בעולם שאין לו רגע מכריע". "על הצלם להיות במקום הנכון בזמן הנכון כל הזמן". לדבריו, בצילום אתה חייב להיות מהיר מאד כמו חיה, כמו טורף.

אחרי המלחמה 1945

■ בצילום החברתי-ביקורתי הצלם מתפקד כבמאי שמכוון את דרך

הראייה.

■ הצילומים עוסקים בתנאים אוניברסליים של רעב, עוני, אפליה, מלחמות, דיכוי, כאב, סבל ועוד, כשהצלם משתמש בכל הכלים האסתטיים והאמנותיים ומצלם ברגע המכריע.